

gép segítségével, ami a felszíntől számított 80–120 cm mélységben távolította el a felső földréteget. Az ez alatti rétegeket kézi erővel vizsgáltuk át. A kutatóárok Ny-i felén álló és földbe mélyedő facövekeket találtunk, valamint a kutatóárok közepén több magasabban fekvő, a földbe nem mélyedő facövekre bukkantunk.

A földbe mélyedő cövek méretüknél és helyzetüknél fogva bizonyosan az említett falkonstrukció részei. A szelvény közepén elhelyezkedő fekvő cövek megfelelő interpretálása csak a dendrokronológiai vizsgálatok után lehetséges.

A feltárás során késő középkori kerámialeletek kerültek felszínre.

HAVASI BÁLINT

342. Zalaegerszeg, Zalabesenyő, Cseresnyés-mező (Zala megye) Ó, Ró, Á, Kk

2002. október 3-án a Zalaegerszeg–Zalaegerszeg Dél 120 kV távvezeték nyomvonalán, a topográfiai terepbejárásokból ismert 60/6 sz., a Válicka-patak Ny-i partján húzódó lelőhelyen a 23., 24., 25. számú villanyoszlop területén, összesen 46 m² kutatását végeztük el. A lelőhely K-i szélén egymástól 280–280 m-re elhelyezkedő szondákban római kori, Árpád-kori és késő középkori leletek kerültek elő a humuszolás során. Az 50 cm mélységben elért altalajban azonban régészeti objektum nem mutatkozott.

2002. október 4-én a topográfiai terepbejárásokból ismert 60/5 sz., a Válicka-patak Ny-i partján húzódó lelőhelyen, a 26., 27. számú villanyoszlop területén, összesen 31 m² kutatása történt meg. A lelőhely É-i és D-i végén elhelyezkedő szondákban közelebről meg nem határozható őskori és római kori leletek kerültek elő a humuszolás során. Az 50 cm mélységben elért altalajban azonban régészeti objektum nem mutatkozott.

A leletanyag a Zalaegerszegi Göcseji Múzeum Régészeti gyűjteményébe került.

KVASSAY JUDIT

343. Zalaszentmihály, Tátika-vár (Zala megye) Kö

2002. november 13–22. között folyt feltárás a várban folyó rekonstrukciós munkálatokat megelőzendő, a Magyar Államkincstár anyagi támogatásával. A vár K–Ny-i irányban fekvő, szabálytalan alaprajzú, belsőtoronyos. A ma álló falazat legépebb része a (már felújított) É-i fal. A várban jól kivehető a boltozatos pincék maradványai.

A vár első építési periódusát az okleveles adatok szerint a Kaplony-nembeli Zeland (Zlandus) püspök idején a 1248–1257 évek közé tehetjük. Tátika vára később királyi vár, majd különböző családok birtoka. 1598-ban a várat a török kifosztotta, 1713-ban pedig Mercy császári tábornok hadai felgyújtották. Később a Festetics-család tulajdonába került.

2001-ben a feltárás során a palotaszárny nyugati oldalán fekvő földszinti boltozatos helyiséget tisztítottuk meg az odazúduló omladéktól, feltártuk a helyiség Ny-i és D-i falazatának külső falsíkját, valamint ettől délre megkerestük a vár K–Ny-i irányban futó D-i falazatát.

2002-ben folytattuk a Ny-i földszinti helyiség D-i falazatánál húzott kutatóárok szélesítését K-i irányban. Ennek során előkerült a palotaszárny K-i oldalán fekvő földszinti helyiség bejárata és két ablaknyílása. A kutatóárokban 14–15. századi kerámiatöredékek és kályhaszemek kerültek elő.

A palotaszárny Ny-i földszinti helyiségétől DNy-i irányban új szelvényt nyitottunk. A szelvényben előkerült a vár K–Ny-i irányban futó D-i falazata, amely mintegy 2 m vastagságú, környékén 14–15 századi kerámiaanyag került elő.

Munkatárs: Havasi Bálint.

VÁNDOR LÁSZLÓ

344. Zalavár, Vársziget (Zala megye) B, Ró, Ka, Á

2002-ben a Vársziget két pontján végeztünk ásatást: a Szent István kápolna és a Kis-Balaton-ház közötti területen, ahol a jelentősebb tereprendezéssel járó kertészeti munkák megkezdése előtt leletmentő ásatást kellett végeznünk, és a 9. századi Hadrianus zarándoktemplomtól délre, a Priwina-féle muniment északról kerítő erődítési ároktól pedig északra.

A Szent István kápolna az 1950-es években feltárt Árpád-kori templom alapjaira épült. A templomhoz tartozó temetőből újabb 64 sírt tártunk fel, ezzel megnyugtatóan tisztáztuk a temető keleti szélét. E síroktól keletre előkerült néhány kisebb Árpád-kori települési objektum is. Az összesen 33 települési objektumból, melyek zöme tárolóverem és különböző munkagödör, jelentősebb számú, a Karoling-korra keltezhető, két kisebb gödör a bronzkorból, egy oszlogödrök által körbejelölt földfelszíni ház pedig a római császárkori korai időszakából származik.

A Hadrianus zarándoktemplomtól délre újabb 80 sírt tártunk fel, amelyek kisebb részben a Karoling-időszakból származnak – kiemelkedik közülük egy sarkantyúgarnitúrás, scramasaxszal és tarsollyal ellátott férfi sírja –; nagyobb részben azonban az Árpád-korból. Utóbbi sírokat azonban nem a zarándoktemplom mellé temették, hanem a feltárt területtől délre, az úgynevezett homokgödör területére lokalizálható Szent Adorján bencés monostor templomához tartozó temetőbe. A sírok alatt feltártuk egy a Karoling-időszak korai fázisából származó, kb. 12×6 méteres, emeletes, földfelszíni ház maradványait, amelyet 40 nagyméretű faoszlopra alapoztak. A templomtól keletre pedig további tíz települési objektumot bontottunk ki, köztük egy (esetleg két) egyszerűbb szerkezetű, földfelszíni ház oszlogödreit. Az ugyanitt már több éve kutatott üvegműhely fel-